

Bilag 3.

Undervisningsministeriet.

København, den 8. Maj 1919.

I Skrivelse af 3. d. M. har det ærede Udvalg med Henblik paa den i Forslag til Pensionslov for Personalet ved de Skoler i København, Frederiksberg og Gentofte, der overtages af Staten, foreslaaede Pensionsordning forespurgt, 1) om den Del af Lærerpersonalet, som paa Grund af *mange* Aars Virksomhed i de københavnske Skolers Tjeneste kunde forvente Dispensation med Hensyn til Ancienneteten som Medlemmer af Pensionskassen, ogsaa kan forvente Dispensation, naar de inden 1928 har faaet de til fast Ansættelse under Staten nødvendige 27 Timer ved en Statsskole, og 2) om § 3 i Vedtægterne 3die Stykke under „Dispensation“, hvor der tales om: „f. Eks. Sløjd, Haandarbejde og Tegning“, ogsaa, under i øvrigt samme Betingelser som nævnt i Stykket, er gældende for andre Fag, der ikke har tilstrækkeligt Timetal ved en Skole til at give ordinær Pensionsret.

I den Anledning skal man meddele, at Ministeriet i Overensstemmelse med det af Folketingets Udvalg angaaende nævnte Lovforslag udtalte Ønske vil være sindet, hvor det i særlige Tilfælde synes paakrævet, at der medregnes Anciennetet udover, hvad Lovforslaget tilsigter at give en almindelig Hjemmel for, at søge Bevilling paa Finansloven til en passende Anciennetetsforøgelse, og at Ministeriet saaledes mener at kunne besvare de fremsatte Spørgsmaal bekræftende.

Fremdeles har det ærede Udvalg forespurgt, om de Lærere, der er kommet til København fra andre Byer, hvor de har staaet i Pensionskasse, men hvis Anciennetet kun regnes fra Indtrædelsen i den københavnske Kasse, ved fast Ansættelse kan forvente Dispensation, forsaavidt som den ved Flytningen tabte Anciennetet drejer sig om et anseligt Aaretal.

Ministeriet er gaaet ud fra, at dette Spørgsmaal beror paa en Misforstaaelse, idet der ikke bliver Spørgsmaal om Tab af Pensionskasseanciennetet ved Flytning til København fra andre Byer, men at Udvalget har sigtet til den Begrænsning af Pensionsancienneteten, som følger af det Princip, at ingen Lærer kan faa større Pensionsanciennetet end den Lønningsanciennetet, der kan tillægges ham i Henhold til Lov Nr. 367 af 5. Juli 1918 § 3.

Under Forudsætning af, at Udvalgets Forespørgsel skal forstaaes saaledes, vil Ministeriet kunne besvare Spørgsmaalet paa samme Maade som de foran anførte Spørgsmaal.

Endvidere har Udvalget udbedt sig Oplysning om, hvorvidt der er særlige Grunde til, at man ikke i oftnævnte Lovforslag har medtaget en Bestemmelse svarende til § 12 i Lov af 5. Juli 1918.

I Besvarelse heraf skal man oplyse, at det paa Forhaand maa synes betænkeligt at give en saadan Undtagelsesbestemmelse med Hensyn til Lønningsberegningen Anvendelse ogsaa med Hensyn til Beregningen af Pensionsancienneteten, idet Lovgivningsmagten stedse har stillet sig mere imødekommende overfor Medtagen af Lønningsanciennetet end overfor Medtagen af Pensionsanciennetet ved Overgang til Statsskolen fra Privatskolevirksomhed, og at en saadan Bestemmelse neppe vilde være uden vidtgaaende Konsekvenser saavel for Stat som Kommune.